

JORIYN NEYRINCK WERKPLAATS IMMATERIEEL ERFGOED

INTERVIEW: IMMATERIEEL ERFGOED EN SAMENLEVING

Socius, het Vlaamse Steunpunt sociaal-cultureel werk, ging op zoek naar wat de **inzet van sociaal-cultureel werkers** typeert, vandaag en in de toekomst. Daarvoor bracht het steunpunt de afgelopen jaren heel wat sectorvertegenwoordigers, praktijk- en beleidswerkers, opleiders en onderzoekers samen. De conclusie: sociaal-cultureel werkers ondersteunen democratische veranderingsprocessen. Ze dragen bij aan betekenisgeving, de ontwikkeling van individuen, groepen en gemeenschappen, en aan de vormgeving van een democratische, solidaire, inclusieve en duurzame samenleving.

Sociaal-cultureel werk staat dan ook nooit los van de samenleving, maar wordt erdoor gestuurd, en vindt er zin en finaliteit. **Sociaal-cultureel werkers anticiperen, trachten te begrijpen en verbinden.** Zij zijn veranderaars in een context die zelf voortdurend in verandering is, vandaag sneller dan ooit. Dat brengt gevoeligheden naar boven, zet zekerheden onder druk en kan leiden tot polarisatie en conflict. Deze spanningsvelden zorgen voor uitdagingen, maar evengoed voor kansen.

In een gloednieuw [beroeps- en competentiekader](#) preciseert Socius de vakkundigheid en beroepsethiek van sociaal-cultureel werkers, en situeert hun inzet in de samenleving. Op hun website vind je ook de [verhalen](#) van veertien sociaal-cultureel werkers die dat kader vandaag al op eigen wijze in de praktijk brengen. Ze keken daarvoor ook over het muurtje van culturele sectoren! Eén van die verhalen is immers dat van Jorijn Neyrinck, coördinator van **Werkplaats immaterieel erfgoed**. Haar verhaal werpt licht op de manier waarop zij als sociaal-cultureel werker vanuit het veld van immaterieel erfgoed omgaat met de samenleving:

“Immaterieel erfgoed – dat is erfgoed dat leeft – kan alleen maar overleven doordat het zich telkens opnieuw aanpast aan wat er leeft en aan wat er morgen in onze samenleving nodig is. Het is daarbij essentieel om een veilige context te creëren zodat rituelen en tradities in al hun diversiteit recht worden gedaan. Daarbij moet je toch ook zorgen dat je aansluiting blijft vinden bij de actualiteit, bij wat er vandaag gebeurt, bij de superdiverse samenleving. Altijd weer die brug slaan zodat je in gesprek kan blijven, zodat pijnpunten benoemd kunnen worden en zodat je formules kan vinden die vandaag in onze samenleving echt werken.”

In het interview met Socius licht Jorijn ook de **toegenomen interesse voor immaterieel erfgoed** toe in Vlaanderen, Europa en de wereld over de afgelopen 20 jaar: “De focus op immaterieel erfgoed is enerzijds een reactie van gemeenschappen en culturele expressievormen die door de globalisering onder druk komen te staan. Anderzijds is die focus ook de expressie van een krachtig cultureel potentieel binnen een geglobaliseerd netwerk. In dit netwerk staan de mensen zélf centraal: mensen die levend erfgoed belichamen, beoefenen en doorgeven.”

SAMENLEVING

JORIYN NEYRINCK
WERKPLAATS IMMATERIEEL
ERFGOED

Immaterieel erfgoed – dat is erfgoed dat leeft – kan alleen maar overleven doordat het zich telkens opnieuw aanpast aan wat er leeft en aan wat er morgen in onze samenleving nodig is. Het is daarbij essentieel om een veilige context te creëren zodat rituelen en tradities in al hun diversiteit recht worden gedaan. Daarbij moet je toch ook zorgen dat je aansluiting blijft vinden bij de actualiteit, bij wat er vandaag gebeurt, bij de superdiverse samenleving. Altijd weer die brug slaan zodat je in gesprek kan blijven, zodat pijnpunten benoemd kunnen worden en zodat je formules kan vinden die vandaag in onze samenleving echt werken.

Jorijn legt verder de link met **duurzame ontwikkeling, diversiteit en polarisatie**, en staat stil bij de mogelijkheden die **digitalisering** biedt om erfgoed te documenteren en te delen met gemeenschappen overal ter wereld. Tijdens de COVID-pandemie tekenden zich hiervan krachtige voorbeelden af:

“Denk maar aan de vele muziek die digitaal gespeeld en gedeeld werd, of bijvoorbeeld de zichtbaarheid op sociale media van culinaire tradities en recepten die gretig herontdekt werden en aan fotochallenges met traditionele outfits die rijkelijk het internet rondgingen. Het digitale is een goede tool om op nieuwe manieren met immaterieel erfgoed om te gaan. Virtuele communities delen kennis en tradities rond stadstuinieren of handwerken en slagen er zelfs in een meer diverse betrokkenheid te vinden.”

[Lees hier het volledige interview](#)

Trefwoord:

[Sensibilisering](#)

Meer weten:

[Socius](#)

Contact:

[Socius](#)